

- d) med Hensyn til Hør, Jute og Hamp, med Udblødning, for saa vidt denne Proces ikke udføres i Tilknytning til det i en Landbrugsvirksomhed udførte Arbejde;
- e) med Hensyn til Kunstsilke eller syntetiske Spindestoffer, ved Modtagelsen af de første Materialer, som bruges ved den kemiske Produktion af Spindestoffet;
- f) med Hensyn til Klude, med Sorteringen af Kludene eller ved Modtagelsen af de sorterede Klude;
- g) med Hensyn til ethvert andet Tekstilstof, med den Arbejdsproces, der af den kompetente Myndighed fastsættes som svarende til de ovenfor anførte Processer.

4. Den Række Arbejdsprocesser, der omhandles i Stk. 2, i nærværende Artikel, omfatter Beskæftigelsen med Blegning, Färvning, Trykning og Færdiggørelse o. l. og afsluttes med Pakningen og Afsendelsen af de i det nævnte Stykke omhandlede Produkter.

5. Den Række Arbejdsprocesser, der omhandles i Stk. 2, i nærværende Artikel, omfatter kun i følgende Tilfælde den fuldstændige eller delvise Fabrikation af Klædnings eller andre Genstande:

- a) hvor det drejer sig om Strømpfabrikation, og
- b) hvor Klædnings eller andre Genstande fremstilles ved samme Proces som Raastofferne.

6. I ethvert Tilfælde, hvor det er tvivlsomt, om en Virksomhed eller en Gren af en Virksomhed opfylder den i Stk. 2, i nærværende Artikel fastsatte Betingelse, afgøres Spørgsmaalet af den kompetente Myndighed efter Forhandling med vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, for saa vidt saadanne findes.

7. I de Tilfælde og i det Tidsrum, hvor Personer, der er omfattet af nærværende Konvention, er undergivet Princippet om en 40 Timers Arbejdsuge i Medfør af Bestemmelserne i en anden international Arbejdskonvention, kan den kompetente Myndighed undtage saadanne Personer fra Bestemmelserne i nærværende Konvention.

8. Nærværende Konvention kommer til Anvendelse paa Personer, der beskæftiges saavel i offentlig som i privat Virksomhed.

Artikel 2.

Den kompetente Myndighed kan, efter Forhandling med vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, for saa vidt saadanne findes, undtage fra Bestemmelserne i nærværende Konvention:

- a) Personer, der beskæftiges i Virksomheder, hvori alene beskæftiges Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie;
- b) Klasser af Personer, der paa Grund af deres særlige Ansvar ikke er undergivet de almindelige Bestemmelser, der fastsætter Arbejdsugens Længde.

Artikel 3.

1. I nærværende Konvention betyder Udtrykket: „Arbejdstid“ den Tid, i hvilken Personalet staar til Arbejdsgiverens Raadighed, og omfatter ikke de Hviletider, i hvilke det ikke staar til hans Raadighed.

2. Hvis det paa Tidspunktet for nærværende Konventions Vedtagelse er Praxis ikke at betragte den Tid, der medgaar til Rensning eller Smøring af Maskiner, som en Del af den almindelige Arbejdstid, kan den kompetente Myndighed tillade, at den Tid, der anvendes til disse Arbejder, for saa vidt den ikke overskrider $1\frac{1}{2}$ Time om Ugen, ikke medtages ved Beregningen af de paagældende Personers Arbejdstid efter nærværende Konvention.

Artikel 4.

1. Arbejdstiden for Personer, der omfattes af nærværende Konvention, maa ikke overskride et Gennemsnit af 40 Timer om Ugen.

2. For saa vidt angaar Personer, der arbejder i fortløbende Skift ved Arbejde, som paa Grund af Arbejdsprocessens Karakter nødvendigvis maa udføres uden Afbrydelse paa noget Tidspunkt af Dagen, Natten eller Ugen, kan den ugentlige Arbejdstid naa et Gennemsnit af 42 Timer.

3. Den kompetente Myndighed fastsætter efter Forhandling med vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, for saa vidt saadanne findes, de Arbejder, for hvilke Stk. 2, i nærværende Artikel kommer til Anvendelse.